

navnlig Aktieselskaber, og Indtægten heraf vil fortrinsvis komme Kjøbenhavn og Købstæderne til gode, efter som de fleste Aktieselskaber findes i disse Kommuner. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen), talte særlig paa Frederiksbergs Vegne og paaviste den Uret mod Frederiksberg, som Forslaget vil medføre. Men Sagen er jo den, at Frederiksberg formentlig hidtil har nydt godt af de nuværende Forhold paa Kjøbenhavns Befolning, og den er altsaa i saa Henseende stillet ligesom adskillige andre Kommuner, der, hvis Lovforslaget gennemføres, vil komme til at afgive en Del af de Fordele, de hidtil have haft paa andre Kommuners Befolning, og hvortil de, saa vidt jeg skønner, ikke have haft Ret.

Der er endvidere talt en Del om Skattevedtægterne, og om Sogneraadenes Forhold dertil er der fremkommet meget forskellige Udtalelser. Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) var meget utilfreds med disse Vedtægter, fordi han mente, at det blev Sogneraadene, som kom til at affatte dem, og at man saa kunde risikere at faa en hel Del forskellige Vedtægter i samme Amt. Men det er jo en Misforstaaelse. Der staar udtrykkelig i den paagældende Paragraf, at Amtsrådet skal staae en fælles Vedtægt for det hele Amt. Det ærede Medlem for 7de Kreds (Madjen-Mygdal) mente derimod, at Sogneraadene havde alt for liden Indflydelse paa disse Vedtægters Affattelse. Der som man vil stille det som Maal, at Vedtægterne skulle være ens for en Amtsrådsreds, skønner jeg dog ikke, at det vil gaa an at overlade deres Affattelse fuldstændig til Sogneraadene. Saa maatte i hvert Fald alle Sogneraad træde sammen for at se at enes om en fælles Affattelse, og det vilde vel ikke være let at faa en saadan. Forslaget gaar den Vej, at Sogneraadene skulle fremkomme med deres Indstillinger, og Amtsrådet skal, saa vidt det er muligt, tage Hensyn til disse, saa at de Bestemmelser, som Flertallet af Sogneraadene foreslaar, have Udsgt til at komme ind i den fælles Vedtægt. Jeg tror ikke, at man kan komme stort videre, dersom man vil have en fælles Skattevedtægt for alle Sogneraadets Vedkommende. Et andet Spørgsmaal er, om denne Paragraf om Skattevedtægter, som den findes her i Forslaget, i og for sig er fyldestgørende. Jeg er enig med det ærede Medlem for 7de Kreds i, at det var ønskeligt, om der stod noget mere i denne Bestemmelse; men jeg erkender, at man ikke kan

saette en fuldstændig Skattevedtægt ind i Loven, da jeg tror, at en saadan, som altsaa skulle gælde for alle Kommuner i hele Landet, vilde være vanskelig at tilvejebringe. Det vil være rigtigst at holde et Num aabent, for at der kan gøres nogen Forskel i de forskellige Egne af Landet, i de forskellige Amter, men det kunde være, at man efter nogle Overvejelser kunde komme til visse Hovedregler, visse Kammer, som en saadan Skattevedtægts Tilvejebringelse maatte holdes indenfor, og kunde man fastslaa en saadan, skulle jeg for mit Vedkommende ikke have noget derimod.

I Forbindelse med disse Skattevedtægter har der ogsaa været talt om Overligningsmyndighederne, og i den Henseende har jeg vel den højtærede Minister som de ærede Talere fra den Side været absolut imod, at man som hidtil benyttede Amtsrådene som Overligningskommissioner. Jeg kan dog ikke se rettere end, at fik man i et Amt indført ensartede Vedtægter, som skulle følges af Sogneraadene, saa Amtsrådene ogsaa blive i Stand til at skønne over de Klager, som maatte fremkomme over, at der efter den paagældende Vedtægt ikke bestattes paa rette Maade. Jeg skal gerne erkende, at saaledes som Amtsrådene for Tiden ere stillede, ere de kendelser, de affige som Overligningskommissioner ofte kun af liden Betydning, men Fejlen ligger, mener jeg, ikke hos Amtsrådene selv, thi de staa Landkommunerne og deres Bestyrelser saa nær, at deres Medlemmer have ganske god Forstand paa de Dele, men Vanskeligheden ligger i, at der ikke er nogen overensstemmende Beskyldning for Sogneraadene at lægge deres Signering efter. Jeg tror, at det er Vanskeligheden. Naar en saadan Klage er kommen fra Amtsrådet og sendt tilbage til det Sogneraad, som Klagen gaar ud over — og jeg har ofte som Referent i Amtsrådene set, hvorledes det gaar til — saa kommer Klagen tilbage med Sogneraadets Erklæring, og Sogneraadet fastholder gerne sin første Stilling, Amtsrådet er da ude af Stand til, som Sagen nu foreligger, at bestemme hvem der har Ret. Enten nøjes man med, som det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) sagde, ingen Forandring at gøre, eller ogsaa gør man paa Slump en Forandring paa et Par Kroners Penge, som ingen Betydning har. Jeg mener som sagt, at dette Forhold vil blive væsentlig forandret, naar vi have enslydende Skattevedtægter for det hele Amt, hvilke alle Sogneraad i Amtsrådsredsen ere pligtige til at følge. Amtsrådene ville da have ganske